

Sleipner's vinteräventyr

Författare Gerður Kristný
Översättning Ylva Hellerud
Illustration Gunnar Karlsson

Den nyfallna snön glittrar i frosten.

Oden skottar gårdsplanen medan Sleipner har det mysigt i stugvärmen. Han ligger i sin läsvrå med en sagobok.

Plötsligt kommer Oden inrusande. "Varenda kotte är ute och åker skridskor!" utropar han. "Sleipner, du som är så snabbfotad kan väl flyga ner mig till sjön!"

Här behövs inget tjat, Sleipner lägger genast ifrån sig boken och galopperar ut.

Nu är det toppen att ha åtta ben och kunna flyga under himlavalvet!

Högt där uppifrån ser huset pyttelitet ut och den frusna sjön verkar myllra av små skridskoåkande myror. Alla är ute på isen!

Sleipner har aldrig vågat testa att åka skridskor. Han är säker på att han skulle ramla och slå sig. Hans kompis Yggdrasil är inte heller så mycket för frisksport.

"Jag tycker det är bättre att stå bredvid och kolla så ingen råkar illa ut", säger han. "Var försiktig, Oden! Det finns en stor vak där ute!"

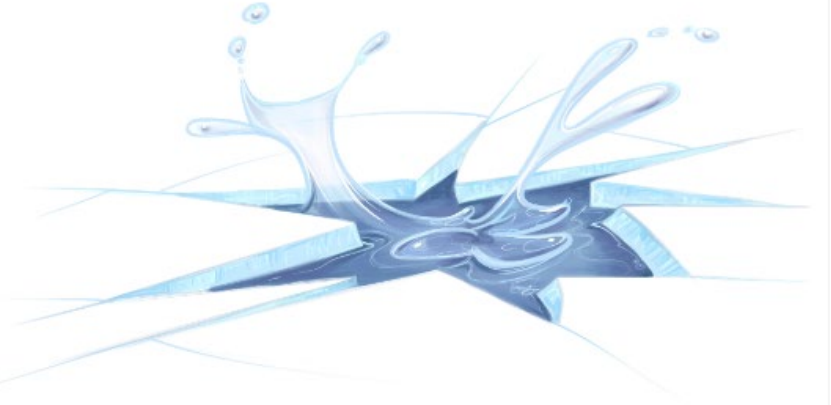

Oden dansar omkring på isen. Han snurrar runt, runt, som en kattunge som jagar sin egen svans. "Vill inte du också åka skridskor? Det är inget svårt!" ropar Oden till Sleipner.

Jo, kanske det, tänker Sleipner. Lika bra att prova när det nu verkar så enkelt. Sleipner lånar fyra par skridskor till sina åtta fötter.

Trots att det inte finns NÅGON häst som kan tävla med Sleipner, vare sig på land eller i luften, vill benen inte alls lyda honom ute på isen. Sleipner hasar sig moloken tillbaka till stranden. Han låter manen hänga ner framför ansiktet så ingen ska se hur han skäms för sin klumpighet.

"Kolla, Sleipner! Så här gör man!"

Oden susar iväg över isen och ser inte vaken där framme, ett stort, gapande, otäckt håll.

Han glider rakt ner i det iskalla vattnet!

Sleipners hjärta far upp i halsgropen. Han gnäggar förskräckt så det ekar över hela nejden. Nån måste ju hjälpa Oden! Men istället skyndar sig alla upp på land. Ingen vågar gå nära vaken, alla är rädda för att själva trilla i. Det finns bara en sak att göra.

Sleipner svingar sig upp i luften och svävar över isen bort till Oden.
"Snälla Sleipner, hjälp mig!" ropar han med klappande tänder. Krafterna håller på att ta slut.

Nu är det kris! Sleipner landar mjukt på isen hos sin kompis och försöker låtsas som om han inte hör hur det brakar och knakar under hovarna.

Sleipner sträcker försiktigt ut ett bakben mot Oden som griper hårt om hoven. Men vad nu då? Sleipner törs inte röra sig och det knakar allt mer i isen. Han försöker lyfta men det är för halt för att han ska kunna ta sats. Då sträcker Yggdrasil ut en gren till Sleipner så han kan bita om den. Sen drar Yggdrasil upp dem båda på land.

"Vilket äventyr vi hamnade i", säger Oden senare på dagen när han och Sleipner sitter inlindade i varma filtar i läsvrån.

Sleipner tittar upp från sagoboken och nickar lite frånvarande, för han var redan ute och flög igen – på fantasins vingar. Han tycker egentligen det är bättre att läsa om såna där äventyr i böcker.

Oden förstår vad han tänker och ler för sig själv. "Fortsätt läsa, du", säger han.

"Reser man i fantasin slipper man bli kall." Sen nyser han häftigt.